

Arrest

nr. 224 117 van 19 juli 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 9 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 9 mei en 4 september 2017 wordt hij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

1.2. Op 13 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pasjtoe te zijn van etnische origine. U bent afkomstig van 27th welayat in het district Shinwar, ook gekend als het district Ghani Khel, in de provincie Nangarhar.

U werkte als medicijnenleverancier voor een medicijnenbedrijf in Jalalabad en bezorgde medicijnen aan de apotheken in Ghanikhel, Markoh en 27th Welaya.

De taliban riepen de mensen in de moskee op om te helpen in de strijd tegen Daesh. In september 2015 werden vijf talibanleden opgepakt in uw dorp langs de weg. De volgende dag rond 9 of 10 uur 's morgens wordt u gebeld door de taliban. De taliban zeiden u dat u achter de arrestatie zat omdat u steeds rondwandelde in de buurt en informatie zou hebben doorgegeven aan de autoriteiten. De taliban dreigden ermee u te doden. Bij thuiskomst lichtte u uw ouders in. Tijdens dit gesprek werd u een tweede maal gebeld door de taliban. In dit gesprek zeiden ze u dat er een bevel van kracht was om u te doden. U schakelde vervolgens uw telefoon uit. U ontving een brief van de taliban waarin u nogmaals beschuldigd werd van spionage, en waarin geschreven stond dat de taliban u niet zouden sparen. Uw werkgever belde uw vader de dag daarop op met de vraag waarom u uw telefoon niet beantwoordde. Uw vader legde de situatie uit aan uw werkgever. Uw vader vroeg hem ook om hulp. Uw werkgever regelde een smokkelaar voor u.

U heeft Afghanistan verlaten op 29 september 2015. U bent België binnengekomen op 11 november en vroeg op 9 december 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw taskara, de taskara van uw vader, een dreigbrief van de taliban en een verzendingsbewijs.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde (recente) verblijf in het district Shinwar in de provincie Nangarhar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw beperkte geografische kennis van het district Shinwar.

Zo is uw kennis van de dorpen in uw district gebrekkig. Gevraagd naar welke dorpen en plaatsen u kent in uw district, noemt u spontaan het 25e tot 28e welayat, Markoh, Ghanikhel en zeven dorpen aan de andere zijde van het kanaal (CGVS 2, p. 6). Opmerkelijk is dat u slechts zes van die zeven dorpen kan noemen, en dat enkel de dorpen Shergar, Golahi en Daga terug gevonden werden op de kaarten waarover het CGVS beschikt (CGVS 2, p. 6). Wanneer u gevraagd wordt of u het dorp Dodagai kent, geeft u aan van niet. Gevraagd of u dan gehoord heeft van een plaats die Dodagai heet, stelt u dat er geen dorp is met de naam Dodagai maar wel een dorp dat Golahi heet (CGVS 2, p. 7). Dit is opmerkelijk, gezien het dorp Dodagai teruggevonden werd op verschillende kaarten en op amper één kilometer van het dorp Golahi ligt. Ook het dorp Katili of Kateli kent u niet. U zegt dat u de dorpen noemde waar u geweest bent. Er dient echter te worden opgemerkt dat u eerder al aangaf dat u de zeven dorpen aan de andere kant van het kanaal niet bezocht maar er enkel over hoorde (CGVS 2, p. 7). Kateli bevindt zich in werkelijkheid op de weg van het districtscentrum Ghanikhail naar het Dur Baba district. Gevraagd of u gehoord heeft over Chowk of Chawk, stelt u dat er verschillende chawks of pleinen zijn in het district. Gewezen op het feit dat gevraagd wordt naar een dorp dat gekend is als Chowk, stelt u dat u het niet kent. Ook het dorp Arbab/Araban Qala is u onbekend (CGVS 1, p. 18). De dorpen Chowk en Araban Qala bevinden zich echter, net zoals Dodagai, in de buurt van het dorp Golahi, op zo'n twee tot drie kilometer. Het is opmerkelijk dat uw kennis van de dorpen in uw district dermate beperkt is, in het bijzonder omdat u aangeeft als medicijnenkoerier gewerkt te hebben en dus veel onderweg was in het district tussen de plaatsen Markoh, Ghanikhail en de verschillende kanalen. Daarbij mag niet uit het oog worden verloren dat het hele district over zijn volle lengte maar een goede 20 kilometer meet en de afstanden tussen uw dorp en deze andere dorpen van een grootteorde van maximum vijf à tien kilometer zijn. Uw summiere kennis van dorpen in uw district doet aldus twijfelen aan uw herkomst uit het district Shinwar.

Voorts zijn uw verklaringen over de wegen in uw district opmerkelijk. Wanneer u gevraagd wordt welke route u neemt naar de winkel van uw vader in Markoh, geeft u aan dat u via de weg nabij het 27e welayat gaat tot een benzinepomp en twee telecomtorens van Ariba en Roshan. Via de grote Jalalabad-Torkham weg gaat u verder naar het 26e welayat en het dorp Gar Bawa/Gar Baba. Verder komt u langs Markoh bazaar (CGVS 1, p. 5). In het tweede gehoor op het CGVS wordt u gevraagd of er ook een alternatieve route bestaat om tot Markoh te reizen. Hierop herhaalt u echter dat u via Gar Bawa gaat om naar Markoh te reizen (CGVS 2, p. 10). Nogmaals gevraagd of er een alternatieve route bestaat, stelt u dat er van uw dorp slechts één weg is waarvan de ene richting naar Ghanikhail gaat en de andere richting naar Gar Bawa en de Jalalabad-Torkham weg (CGVS 2, p. 10). Gevraagd of u werkelijk zeker bent dat er vanaf uw huis nabij het 27e welayat geen andere route is naar Markoh dan de route die via Gar Bawa loopt, stelt u opnieuw dat er slechts één rechte weg is. Gevraagd of er een mogelijkheid is een andere weg te nemen dan de grote Jalalabad-Torkham weg, stelt u van niet (CGVS 2, p. 10). Nochtans blijkt uit de info waarover het CGVS beschikt dat u ook via Daga zou kunnen gaan om vervolgens verder te reizen op de weg naar Arbab Qala, tot men voorbij het 26e welayat komt en men rechts afslaat om Markoh bazaar te bereiken. Hierop gewezen stelt u simpelweg van niet. Nogmaals gevraagd of er werkelijk geen andere mogelijkheid bestaat om tot Markoh Bazaar te reizen vanaf uw huis nabij het 27e welayat, herhaalt u een derde maal dat u van het 27e welayat naar het 26e welayat reist, Gar Bawa tegenkomt en verder reist tot Markoh (CGVS 2, p. 10). Wanneer u opnieuw gewezen wordt op de alternatieve route via Daga en Arbab Qala en gevraagd of er een reden is waarom u die route niet vermeldt of die route niet zou nemen, stelt u dat u deze weg niet zag en enkel de plaatsen kan noemen die u kent en passeerde (CGVS 2, p. 10). Dat u niet weet dat u in plaats van tot Gar Bawa en de Jalalabad-

Torkham weg te reizen, ook in de richting van Ghanikhail kan reizen op diezelfde kleine weg vanaf uw dorp om uit te komen in de buurt van het dorp Daga, en aldaar rechts af te slaan op de weg naar Arbab Qala, waar u tevens het 26e welayat passeert en vervolgens rechts af kan slaan richting Markoh bazaar, is opmerkelijk.

Ook gaf u in het eerste gehoor vreemd genoeg aan dat u steeds via Markoh reist om naar Ghanikhail te gaan (CGVS 1, p. 7). Dit is opmerkelijk gezien u in het tweede gehoor spontaan aangeeft dat de kleinere weg die u neemt tot de grote Jalalabad-Torkham weg op de ene kant uitkomt op Gar Bawa, een dorp dat nabij de grote Jalalabad-Torkham weg ligt, en op de andere kant uitgeeft op Ghanikhail (CGVS 2, p. 10). Opnieuw beweert u dat er geen alternatieve route zou bestaan vanaf uw dorp tot Ghanikhail, terwijl duidelijk blijkt uit de info waarover het CGVS beschikt dat u gemakkelijk via Daga naar Ghanikhail kan reizen zonder eerst de grote weg op te moeten en via Markoh te moeten gaan (CGVS 1, p. 7).

Dat u niet bekend bent met deze alternatieve routes ondermijnt de geloofwaardigheid van uw (recente) herkomst uit het district Shinwar.

Hiernaast moet gewezen worden op uw opmerkelijke verklaringen over de overstromingen in het district Shinwar. U haalt zelf aan dat er overstromingen voorkomen in Shinwar. Er wordt u vervolgens gevraagd naar grote overstromingen in de regio. U vertelt over een overstroming in het 26e welayat zo'n vier tot vijf jaar voor uw vertrek (CGVS 2, p. 8). Gevraagd naar de verschillende welayat en het irrigatiesysteem dat u vermeldde, legt u uit dat de velden geïrrigeerd worden door middel van een kanaal en zijkanaaltjes die lang geleden werden aangelegd. Gevraagd of er ooit herstellingen nodig waren aan het kanaal of de kanaaltjes, geeft u aan dat er geen reparatiewerken nodig waren omdat het systeem nooit beschadigd raakte (CGVS 2, p. 9). Vervolgens wordt u tweemaal gevraagd of u werkelijk zeker bent dat het irrigatiesysteem in uw regio nooit beschadigd raakte, waarop u stelt van niet (CGVS 2, p. 9). Gevraagd of het systeem het nooit begeven heeft na een overstroming, stelt u dat het water in de kanalen passeert (CGVS 2, p. 9). Duidelijk gevraagd of het irrigatiesysteem in het 26e, 27e, 28e of 29e welayat ooit beschadigd raakte en herstelling nodig had, moet u aangeven het niet te weten. Gewezen op het feit dat u toch wel op de hoogte zou moeten zijn van een beschadiging aan het irrigatiesysteem in één van deze regio's van uw district - in het bijzonder gezien de relatieve grootte van het district Shinwar, uw job waarvoor u vaak onderweg was en de winkel van uw vader met de nodige sociale interactie - stelt u dat u het zou aangeven had u er weet van (CGVS 2, p. 9). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt evenwel dat een grote overstroming in 2013 het irrigatiekanaal dat voorziet in irrigatie van zo goed als het volledige district beschadigd geraakte. Hierdoor waren de oogsten gedoemd te mislukken. Dat u na de talrijke vragen er nog steeds niet toe komt hierover te vertellen en integendeel zelfs beweert dat het irrigatiesysteem nooit beschadigd raakte, ondermijnt uw (recente) herkomst uit het district Shinwar.

Verder bevat uw kennis van prominente figuren uit de Shinwar regio opvallende hiaten. Zo kent u de Arsala familie niet (CGVS 2, p. 13). Erop gewezen dat deze familie wel degelijk bekend is in uw regio, geeft u opnieuw aan het niet te weten (CGVS 2, p. 13). Gevraagd naar Haji Din Mohammad, weet u aan te geven dat hij gouverneur was van de provincie Nangarhar. Gevraagd wat u verder over hem kan vertellen, stelt u dat hij een witte baard had. Gevraagd of hij lid was van een bepaalde partij, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 2, p. 13). Nochtans is Haji Din Mohammad het adjunct-hoofd van de partij Hezbi Islami Khalis (HIK) en is hij gekend voor de strijd die hij leverde tegen de Russen. Gevraagd of hij familie heeft die ook politiek actief is, verwijst u naar Haji Zahir (CGVS 2, p. 13). Gevraagd naar de broers van Haji Din Mohammad en wat u over hen weet, geeft u aan het niet te weten (CGVS 2, p. 13). Ook dit is opmerkelijk, gezien Haji Din Mohammad werd aangesteld als gouverneur van Nangarhar in 2002 na de moord op zijn broer Abdul Qadir door de taliban. Zijn andere twee broers zijn Haji Baryalai en de eveneens vermoorde Abdul Qadir. Verder is Haji Din Mohammad ook de vader van Haji Nasrat Arsala, lid van de provinciale raad van Nangarhar. Al deze prominente figuren maken deel uit van de Arsala familie die bijzonder veel invloed heeft in de provincie Nangarhar. Hoewel u de naam Haji Din Mohammad minimaal kan toelichten, en kan aangeven dat hij gouverneur was van Nangarhar, geeft uw kennis over hem een ingestudeerde indruk gezien u niet in staat bent enige verdere info over hem te geven ondanks zijn uitgebreide politieke familie en bewogen verleden.

Voorts is het vreemd dat u niets kwijt kan over Mangal Bagh (CGVS 1, p. 11). U geeft wel vaagweg aan dat de naam bekend klinkt (CGVS 1, p. 11). In werkelijkheid is Mangal Bagh een Pakistaanse militant en de leider van de Lashkar-i-Islami groep die de krachten bundelde met Daesh in de Shinwari zone in Nangarhar. Hij werd in 2016 gedood in een drone aanval in de provincie Nangarhar. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, is Lashkar-i-Islami sinds 2014 actief in Achin en de wijdere Shinwari zone. Bovendien zochten de ouderen van de Alisherkhel de steun van Mangal Bagh's mensen in hun conflict met de Sepai stam. U vermeldde dit landconflict zelf tijdens uw tweede gehoor op het CGVS, en gaf aan tot de Alisherkhel stam te behoren (CGVS 2, p. 6). Dat u een naam als Mangal Bagh niet kan plaatsen, is dan ook opmerkelijk en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw (recente) herkomst uit de regio verder.

Ook uw verklaringen over de lokale landbouw doen de wenkbrauwen fronsen. Gevraagd naar de veel voorkomende gewassen op de akkers in uw regio, verklaart u aanvankelijk dat tarwe en mais veel geteeld worden (CGVS 1, p. 18). Gevraagd naar andere veelvoorkomende gewassen in uw regio, verwijst u naar katoen en meloen. Wanneer de vraag een derde maal gesteld wordt, voeg tu toe dat er ook veel groenten gekweekt worden (CGVS 1, p. 18). Een vierde maal aangespoord na te denken over gewassen die veelvuldig verbouwd worden, stelt u dat het tarwe, mais en groenten zijn (CGVS 1, p. 18). Gesteld dat er veel geld te verdienen valt met een gewas dat veel voorkomt in uw regio maar nog niet

genoemd werd, vermeldt u opium. Gevraagd of dat dan niet veel geteeld wordt, stelt u dat het niet gebeurt in uw eigen dorp of regio maar boven en onder u (CGVS 1, p. 19). Gevraagd op welke plaatsen er dan wel aan opiumteelt gedaan wordt in Shinwar, antwoordt u dat er in uw regio slechts kippenboerderijen zijn. U verwijst naar de landbouwers in Golahi en stelt dat zij wel opium telen. Gevraagd op welke andere plaatsen nog aan opiumteelt gedaan wordt, en gevraagd naar de kanalen in Shinwar, stelt u dat het niet in nabij de kanalen geteeld wordt. Nogmaals gevraagd of u hier zeker van bent, stelt u dat u geen opium zag waar u ging wandelen (CGVS 2, p. 14). Nochtans blijkt uit de info waarover het CGVS beschikt dat de opiumteelt weer in de lift zit in Shinwar, en dat opium open en bloot verbouwd wordt, ook langs de grote Jalalabad-Torkham weg en nabij de verschillende kanalen.

Gevraagd wanneer opium geoogst wordt, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 1, p. 19). Nochtans geeft u aan medicijnenkoerier te zijn en was u vaak onderweg. Dat u er niet in slaagt aan te geven wanneer opium geoogst wordt, is dan ook opmerkelijk gezien uw district één van de historische opiumregio's is van Afghanistan waar vandaag de dag nog steeds grote hoeveelheden opium verbouwd worden.

Gevraagd naar het Shinwari Pact, kan u ook deze term niet plaatsen (CGVS 1, p. 18). Vervolgens gevraagd of u weet heeft van een pact dat werd afgesloten tussen de Shinwari stam en de Amerikanen, geeft u aan van niet (CGVS 1, p. 18). Dit pact verwijst naar een overeenkomst met de Amerikanen in 2010 om opiumteelt en de taliban buiten te houden in de regio waar de Shinwari wonen, wat neerkomt op het district Achin alsook delen van de het district Shinwar.

Uw gebrekkige verklaringen omtrent de opiumteelt in uw regio doen opnieuw twifelen aan uw herkomst uit Shinwar.

Tenslotte kan uw kennis van incidenten in uw regio niet overtuigen.

Zo geeft u aan Mir Akhtar niet te kennen (CGVS 2, p. 11). Vervolgens wordt u gevraagd naar incidenten in het dorp Golahi, een dorp dat u eerder al verschillende malen aanhaalde. U vertelt over een trouwfeest waarbij 150 mensen gedood werden door een Amerikaanse drone en over de familie van Haji Galib die werd gedood door een bom van de taliban of daesh op een begraafplaats (CGVS 2, p. 12). Gevraagd of deze twee incidenten zich voordeden in het dorp Golahi, geeft u vaagweg aan dat het gebeurde rond Golahi (CGVS 2, p. 12). Nogmaals gevraagd naar een incident in het dorp Golahi, stelt u dat er zoveel incidenten zijn. Er wordt u gewezen op het feit dat u expliciet gevraagd werd naar incidenten in Golahi, maar dat u vervolgens een bomaanval op een trouwfeest beschrijft in het district Haskah Mena. Opnieuw gevraagd naar incidenten in het dorp Golahi, geeft u aan dat een vliegtuig crashte in Golahi na uw vertrek uit de regio in 2017 (CGVS 2, p. 12). Opmerkelijk is dat u niet aangeeft dat Mir Akhtar, het hoofd van de anti-misdaad cel van uw district, werd doodgeschoten in Golahi in 2012.

Gevraagd om te vertellen over andere incidenten in het district die recent voor uw vertrek plaatsvonden, spreekt u over een talibanaanval op een arbaki checkpoint in Markoh en Farsh waarbij de aanwezige arbaki werden onthoofd (CGVS 2, p. 12). Over deze incidenten werd echter geen info teruggevonden. Gevraagd naar andere incidenten in Markoh, geeft u aan dat er twee olietankers werden verbrand nabij een plein (CGVS 2, p. 13). Waar er info gevonden werd over het verbranden van olietankers in het district Behsud in 2010 en een het verbranden van 37 olietankers op de Jalalabad-Torkham weg, werd geen specifieke informatie teruggevonden over een dergelijk incident in Markoh. Expliciet gevraagd naar een incident met een TV in Markoh, geeft u aan dat er geen TV was maar dat Daesh een radiostation heeft (CGVS 2, p. 13). Nogmaals gevraagd of u iets vernam van een explosie door een bom in een TV, stelt u dat er een explosie was op Spin Ghar TV. Het is echter opmerkelijk dat u niets afweet van een explosie op de markt van Markoh door een bom die verstopt was in een TV. Daarbij kwam één burger om en raakten zes anderen gewond. Aangezien u verklaart dat uw vader een eigen winkel heeft in Markoh, en u er ook vaak kwam omwille van deze winkel en om medicijnen rond te brengen, is het merkwaardig dat u niet over dit incident hoorde.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het district Shinwar in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in het district Shinwar

heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen.

Uw taskara alsook de taskara van uw vader vormen een bewijs van uw identiteit en nationaliteit, waaraan verder niet getwijfeld wordt. Echter, de documenten werden in 1384 of 2005 afgegeven en kunnen dus onmogelijk als een bewijs gezien worden van een recent verblijf in het district Shinwar.

Het verzendingsbewijs toont aan dat u post ontvangen heeft die verstuurd werd vanuit Afghanistan.

Wat betreft de dreigbrief van de taliban dient te worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd tijdens het tweede gehoor geconfronteerd met de twijfels die bestaan omtrent uw recente herkomst uit het district Shinwar in de provincie Nangarhar (CGVS 2, p. 11). U blijft echter volhouden dat u afkomstig bent uit het district Shinwar en stelt dat uw ouders er nog steeds leven (CGVS 2, p. 11). Ook op het einde van dat tweede interview wordt u nogmaals geconfronteerd met de bestaande twijfels over uw verklaringen betreffende uw verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (CGVS 2, p. 17). Opnieuw volhardt u in uw eerdere verklaringen (CGVS 2, p. 17).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw

verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de Vluchtelingenconventie van 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij meent ook dat een beoordelingsfout heeft plaatsgevonden.

Verzoeker licht zijn middel als volgt toe:

"1. Volgens het CGYS is verzoeker er niet in geslaagd om een "vrees voor vervolging" in de zin van de Vluchtelingen Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Volgens het CGVS zou verzoeker niet aan zijn medewerkingsplicht hebben voldaan.

Het CGVS meent dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde (recente) verblijf in het district Shinwar in de provincie Nangarhar.

2. a. Het CGVS verwijt hem eerst over een beperkte geografische kennis van het district Shinwar te beschikken en meer bepaald sommige dorpen niet te kennen, wat opmerkelijk is aangezien hij aangegeven heeft als medicijnkoerier te hebben gewerkt (gedurende 1 jaar) en veel onderweg te zijn in het district, dat trouwens over zijn voile lengte maar 20 kilometer meet.

Het CGVS verwijt hij eerst meer specifiek de dorpen "Dodagai, Katili/Kateli, Chowk en Arbab/Araban Qala niet te kennen.

2. b. Wat opmerkelijk is dat de naam « Dodagai » terug te vinden is op de kaarten AIMS van 2004 en 2009 (stuk 1 administratief dossier) maar niet op de kaart van 2014 van OCHA. Er is dus blijkbaar geen eenduidigheid met betrekking tot het bestaan van het dorp Dodagai. In die omstandigheden is het niet serieus Meneer te verwijten dit dorp niet te kennen.

Wat betreft Katili/Kateli, blijkt uit de kaart dat dit dorp zich op de weg bevindt verder dan Ghanikhail. Nu, verzoeker ging niet verder dan Ghanikhail om de medicijnen uit te delen. (cf. pp 2 tot 4, gehoorverslag

CGVS II waaruit blijkt dat verzoeker medicijnen uitdeelde in 27e, 28e welayat, Markoh en Ghanikail) Dat kan uitleggen dat hij dat dorp niet kent.

De dorpen Chowk en Arbab/Arbaban Qala liggen in een deel van het district waar verzoeker niet ging omwille van een blood feud tussen zijn stam -Alisherkhail- en de Sepai stam. (p. 6 gehoorverslag CGVS II).

Verzoeker somde inderdaad een paar dorpen op waaronder de dorpen Golahi en Shergar die zich dichtbij Chowk en Arbab/Arbaban Qala bevinden. Toen hij gevraagd werd of hij die dorpen bezocht antwoordde hij: "Nee, ik ging daar niet want er zijn twee stammen, ze hebben een conflict van lang geleden - want er is een blood feud, we kunnen er niet heen." (p. 6 gehoorverslag CGVS II).

Aan de vraag later gesteld zo goed mogelijk uit te leggen waar Golahi ligt antwoordde hij : "Ik zelf ben er nooit geweest maar ik hoorde de naam, wanneer we naar Ghanikhel gaan naar Achin bus stop, eerst passeer ik Dr. Ashraf Tajib, dan Achin bus station, daar is een weg, die gaat daar naartoe. Nu dat Golahi zich in de richting van Achin bevindt is inderdaad correct, (cf. kaart OCHA 2014, stuk 1 administratief dossier)

3. a. Het CGVS verwijt hem dan een alternatieve route om van zijn huis tot de winkel van zijn vader in Markoh te reizen niet te kennen. Verzoeker vertelde dat hij via de weg nabij het 27e welayat te gaan tot een benzinepomp en twee telecomtorens van Ariba en Rosha; en dan die de grote Jalalabad-Torkham weg verder te gaan naar het 26e welayat en het dorp Gar Bawa/Gar Baba en om verder Markoh te raken. Er bestaat echter ook een weg via Daga en Arbab Qala, voorbij het 26e welayat om Marko bazaar te bereiken; weg dat verzoeker niet blijkt te kennen.

3. b. Eerst dient te worden opgemerkt dat de weg dat verzoeker beschrijft om van zijn huis naar Markoh te gaan terug te vinden staat op de verschillende kaarten. Dan dient het opgemerkt te worden dat verzoeker veel détails heeft gegeven over wat te vinden is op die weg en dat die détails niet betwist werden door het CGVS. (p.7 gehoorverslag CGVS I)

Wat betreft de alternatieve weg dient er te worden opgemerkt dat die zich bevindt in een deel van het district waar verzoeker niet ging omwille van het conflict tussen zijn stam en de andere stam.

4. a. Dan wijst het CGVS op het feit dat verzoeker opmerkelijke verklaringen aflegt over de overstromingen in het district Shinwar. Verzoeker vertelt over een overstroming in het 26e welayat een paar jaren geleden. Gevraagd of er herstellingen nodig waren aan het kanaal of de kanaaltjes geeft hij aan dat geen reparatiewerken nodig waren, wat tegenstrijdig is met de informatie waarover het CGVS beschikt.

4. b. Hier dient ook eerst opgemerkt te worden dat verzoeker tijdens zijn gehoor détails heeft gegeven over hoe het irrigatiesysteem in zijn district eruit zag en dat hij het irrigatiesysteem op een levende manier heeft beschreven. (p.9 gehoorverslag CGVS II)

Toen hij beschreven had hoe mensen grote gaten graafden voor de kanaaltjes om het water op te vangen, werd hij gevraagd of er ooit herstellingen nodig waren. Aangezien hij van niet zei werd hem duidelijke gevraagd "was het irrigatiesysteem ooit beschadigd in 26th, 27th, 28th of 29th?" waaraan hij antwoordde "ik weet het niet".

Uit de informatie van het CGVS (stuk 8 administratief dossier) blijkt niet dat de kleine kanalen beschadigd werden en hersteld moesten worden maar wel dat de grote kanaal ("main irrigation canal") beschadigd werd in 2013, wat het CGVS trouwens ook schrijft in de beslissing.

Nu, vooraleer iemand te verwijten niet over een informatie te beschikken moet men eerst de vraag op een duidelijke manier stellen, wat niet het geval werd in casu. Het feit dat de oogsten gedoemd te mislukken waren omwille van die beschadiging verandert niets aan de stelling dat de vraag niet goed gesteld werd aan verzoeker. Trouwens is verzoeker niet afkomstig uit een familie van landbouwers en weten we niet wat er uiteindelijk gebeurd is met de oogsten en dus of de bevolking degelijk door de gevolgen van de vernieling geraakt werd.

5.a. Ook zijn kennis van prominente figuren uit de Shinwar regio bevat opvallende hiaten volgens het CGVS. Zo kent hij de Arsala familie niet terwijl bepaalde belangrijke figuren -die hij wel kent- deel uitmaken van die familie. Verzoeker kent Haji Din Mohammad en geeft aan dat hij gouverneur was van de provincie Nangarhar. Gevraagd wat hij over hem kan vertellen, stelt hij dat hij een witte baarde had. Gevraagd of hij lid was van een bepaalde partij, kon hij niet zeggen dat hij het adjunct-hoofd is van de partij Herbi Islami Khalis en dat hij gekend is voor de strijd die hij leverde tegen de Russen. Gevraagd of hij familie heeft die ook politiek actief is, verwijst verzoeker naar Haji Zahir maar kan niets zeggen over de broers van Haji Din Mohammad.

5. b. Aangezien de meeste leden van de Arsala familie die naam niet dragen (zie stuk 4 administratief dossier) kan men niet besluiten dat iedereen afkomstig uit Nangarhar en die wel sommige van de leden van die familie kent per se weet dat zij tot de Arsala familie behoren.

Wat betreft Haji Din Mohammad kon verzoeker zeggen dat hij gouverneur is geweest van de provincie Nangarhar, wat correct is.

Er is geen informatie terug te vinden over het feit dat hij momenteel nog adjunct-hoofd is van de partij Hezbi Islami Khalis. Hij heeft die functie wel gehad maar dat was blijkbaar een tijdje geleden aangezien in stuk 4 staat te lezen dat "Born in 1953, Din Mohammad served as the deputy head of the HĪK, one of the most powerful Afghan resistance organisations during the war with the Russians. He served as the National Security Advisor for the Interim government in exile in the 1990 's. (...)"

Wat betreft de partij Hezbi Islami Khalis, staat die niet terug vinden in stuk 6 waar een lijst te vinden is van de 13 groepen aanwezig in zuid en zuid-west Nangarhar; de partij/groep Herb- e-Islami van Gulbudin Hekmatyar (andere tak van de voormalige Hezbi Islami) staat daar wel te vinden. Zelfs als zou Haji Din Mohammad momenteel nog adjunct hoofd zijn van de Hezbi Islami Khalis, aangezien die niet actief is in zijn zone van herkomst is er geen redenen om aan te nemen dat verzoeker over die informatie zou moeten beschikken.

Verder betreft de oorlog tegen de Russen een periode tijdens dewelke verzoeker niet geboren was...

Over Haji Zahir kon hij vertellen dat hij "bij de die demonstratie in Shinwar intervenieerde" en dat "hij onderhandelde en loste het probleem op" (p. 13, gehoorverslag CGVS II) ; een specifieke informatie blijkbaar niet betwist door het CGVS maar spijtig genoeg niet in aanmerking genomen.

6. a. Het CGVS verwijt verzoeker de leider van Lashkar-I-Islami, Mangal Bagh, niet te kennen terwijl die groep de krachten bundelde met Daesh in de Shinwari zone van Nangarhar. Verder zochten de ouderen van de Alisherkhel steun van Mangal Bagh's mensen in hun conflict met de Sepai stam vermeld door verzoeker.

6. b. Verzoeker kon inderdaad niet onmiddellijk zeggen wie Mangal Bagh was. Nu, aangezien hij wel over het conflict had gesproken was het ook mogelijk de vraag te stellen of zijn stam de hulp van een groep had gezocht, wat de Protection Officer niet heeft gedaan.

7. a. Het CGVS merkt dan op dat verzoeker meent dat er geen opium teelt is in Shinwar maar wel in Golahi. Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de opiumteelt weer in de lift zit in Shinwar en dat opium open en bloot verbouwd wordt, ook langs de grote Jalalabad-Torkham weg en nabij de verschillende kanalen. Wanneer opium geteeld is weet verzoeker niet.

7. b. Uit de informatie waarnaar het CGVS verwijst (stukken 7 en 8) blijkt dat opium gepland werd in de herfst van 2015 dichtbij de Jalalabad - Torkham weg:

"Planted in plain sight of the Jalalabad to Torkham road during the fall of 2015 in districts like Shinwar (...)" (p.2 stuk 7)

Het is vooral vanaf die periode dat opium opnieuw geteeld werd in meerdere delen van Nangarhar, waaronder de regio van verzoeker (namelijk welayat 27 -waar opium niet geteeld werd gedurende een decennium):

"Cultivation is widespread in 2016 and many farmers are choosing to cultivate more land with opium poppy than in 2015 and in some cases -such as wialas 25, 27 and 28 in lower Shinwar, as well as (...) they are planting the crop for the first time in almost a decade(p.8 stuk 7)

Nu, verzoeker zegt zijn land in september 2015 te hebben verlaten. Hij is dus normaal dat hij niets weet over de opiumteelt in zijn welayat of langs de Jalalabad - Torkham weg.

Eigenlijk is het tegenovergestelde -als hij informatie zou kunnen geven over de opiumteelt- die raar zou zijn aangezien tijdens een decennium opium niet geteeld werd in zijn regio (zie ook p.9, stuk 7)

8. a. Gevraagd naar de Shinwari Pact -afgesloten tussen de Shinwari stam en de Amerikanen- kan hij die term niet plaatsen.

8. b. Uit stuk 6 van het administratief dossier blijkt dat die Pact van einde 2009 dateert -dus van 8 jaar geleden en op het moment dat verzoeker 18 jaar oud was- en die afgesloten werd in Achin tussen de Amerikanen en ouderen van de Sepai sub-clan van de Shinwari clan. (p. 11 stuk 6) Aangezien verzoeker geen deel uitmaakt van de Sepai clan en aangezien hij niet afkomstig is uit het district Achin is er geen redenen om aan te nemen dat hij per se dat moet weten als hij degelijk afkomstig is uit het district Shinwar...

9. a. Tenslotte vindt het CGVS dat de kennis waarover verzoeker beschikt van incidenten in zijn regio niet overtuigt. Gevraagd naar incidenten in het dorp Golahi -een dorp dat hij had aangehaald- vertelt hij

over een trouwfeest waarbij 150 personen gedood werden door een Amerikaanse drone en over de familie van Haji Galib die werd gedood door een bom van de taliban of daesh op een begraafplaats. Het CGVS vindt op opmerkelijk dat hij niet aangeeft dat Mir Akhtar, het hoofd van de anti-misdaad cel van zijn district doodgeschoten werd in Golahi in 2012.

Gevraagd om te vertellen over andere incidenten in zijn district spreekt verzoeker over een talibanaanval op een arbaki checkpost in Markoh en Farsh waarbij de aanwezig arbaki onthoofd werd. Geen info over die incident werd teruggevonden. Ook over de verbranding van twee olietankers in Marko dat verzoeker dan vermeldt werd geen info gevonden (wel over verbranding over olietankers in het district Behsud). Het CGVS vindt het opmerkelijk dat hij niets afweet van een explosie op de markt van Markoh door een bom die verstoort was in een TV waarbij één perso on om het leven kwam en 6 raakten gewond.

9. b. Ons inziens heeft verzoeker wel informatie gegeven over veiligheidsincidenten. Het is niet omdat het CGVS geen informatie terug vindt over bepaalde incidenten dat die niets plaats hebben gevonden. Verder is het zo dat er zo veel veiligheidsincidenten plaats vinden in het Shinwar district (cf. 102 tussen 1 september 2015 en 31 mei 2016 volgens het EASO COI Focus "Afghanistan - Security situation de dato november 2016) dat het aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte is van bepaalde incidenten.

10. Ons inziens heeft verzoeker veel andere informatie, soms heel specifiek, gegeven die aantoont hij degelijk afkomstig is uit het district Shinwar en daar vrij recent heeft gewoond gegeven:

-Toen hem gevraagd werd hoe hij van zijn huis naar Ghanikhail ging heeft hij een heleboel détails gegeven, vertelende over een bataljon van de lokale politie in Farsh en tegenover die bataljon de Mili Paiwastoon die handpompen en waterputten voor de mensen maken, over een madrassa die heet "Wahabiano", over een brug genoemd "Pôle sar", een checkpost, verschillende dokters die werken aan de linkerzijde van de rivier, de Kabul Bank een beetje verder van het municipaliteit, (p.7, gehoorverslag CGVS I)

-Hij heeft iets verteld over een tribaal dispuut, een explosie in Achin district tijdens dewelke de gouverneur van Achin omgekomen is (p.9, gehoorverslag CGVS I)

-Hij heeft informatie gegeven over de aanwezigheid van Daesh, het feit dat zij mensen onthoofde. Aan de vraag hoe men leden van Daesh kan herkennen en meer bepaald of zij de lokale taal spraken antwoordde verzoeker : "één persoon sprak in hun plaats, de anderen zijn stil en zitten , of staan naast hem. Het hoofd van Daesh is Ahdul Khaliq - ik weet dat hij Shinwari is van stam (...)" (p-10, gehoorverslag CGVS I)

Hij verklaarde : "Achin is compleet met Daesh, in onze regio - voorheen was het taliban, maar sinds de laatste twee of drie jaren kwam Daesh ook naar onze regio- wanneer Daesh sterker wordt dan de taliban, dan begon de taliban lokale families om één persoon per huis te geven om vechten voor hen." (p. 10, gehoorverslag CGVS I), wat overeenkomst met de informatie terug te vinden in het EASO Country of Origin Information Report 'Afghanistan Recruitment by armed groups "Borhan Osman explains that in some areas where the Taliban is facing opposition and pressure from local anti-Taliban forces, it needs to assert itself in the role of protector and may put some pressure on communities to contribute —financially or by providing fighters. This is the case in Nangarhar where it is confronted with Islamic State groups. (...)" (p.23)

-Verzoeker kon ook commanders van de talibans opsommen (p. 10 gehoorverslag CGVS I) en vertegenwoordigers van zijn regio bij het parlement of in de provinciale raad (p. 11 gehoorverslag CGVS I)

- Hij somde een heleboel namen op van apothekers, dokters aan wie hij medicijnen uitdeelde en legde uit waar zij zich vinden (pp 2 tot 4, gehoorverslag CGVS II)

- Aan de vraag of er ziekenhuizen waren in de regio, antwoordde hij "Er zijn twee hospitalen, in Markoh is het bij het kanaaltje, en het ander bij Ghanikhel - en in Ghanikhel is het gesloten in de namiddag — en er werkt daar ook één dokter Dr. Nasim Shinwar;" (p.4, gehoorverslag CGVS II). Hoe zou iemand die dat niet heeft ervaren zulke détails kunnen geven?

- Hij sprak meerdere keren over een blood feud tussen zijn stam -Alisherkhail- en de Sepai stam en het feit dat hij omwille van die conflict niet naar een bepaalde zone van zijn district mocht gaan (zone Golahi, Sherzad, Chowk)

Nu in stuk 6 van het administratief dossier (artikel van de Afghanistan Analysts Network) staat te lezen: *"Allegedly in partnership with governor Gui Agha Sherzai, the Sepai tribal elites started to exploit their elevated position with the government and US military in order to extort local resources, specifically casting their eyes on large places of land. Niaz ordered his tribe to occupy a huge 15 square kilometre piece of desert land-what the Shinwaris call razgha- a direct encroachment on vasture claimed bii another Shinwari subtribe -the Alisherkhel-. When the Senais started to establish camps on the razsha, fishtins erupted between the two subtribes(p.l 1)*

-Verzoeker heeft verder ook *détails* gegeven over demonstraties die plaats hebben gevonden in zijn regio:

"één demonstratie gebeurde toen twee stammen vochten tegen elkaar, zoals ik voorheen zei was er een bloedfeud, en mensen betoogden en de tweede was, er was een persoon Ihsan Malik, en ik weet niet of hij zat was ofzo, hij werd gedood door de Amerikanen en mensen protesteerden tegen die actie van de Amerikanen(p. 12, gehoorverslag CGVS II).

-Verzoeker vertelde dat er in zijn regio veel kippenboerderijen bestaan (p. 14, gehoorverslag CGVS II). Nu uit een artikel gepubliceerd op de website van Pajhwok Afghan news met de titel "Nangarhar poultry farm industry growing despite problems"¹ blijkt dat verzoeker gelijk heeft:

"JALALABAD (Pajhwok): The establishment of around 2,500 poultry farms in eastern Nangarhar provinces has met domestic need and generated thousands of jobs for people. (...)

Poultry Farms Union (PFU) in the eastern region said more than 3,000 poultry farms existed in the east, including 2,500 in Nangarhar alone."

11. Op basis van de verklaringen die verzoeker tijdens zijn twee gehoren heeft afgelegd en al de correcte en gedetailleerde informatie die hij toen heeft gegeven is het totaal onredelijk te besluiten dat er twijfels bestaan met betrekking tot zijn afkomst en dat hij, als gevolg, geen bescherming kan worden toegekend. Dat is des meer problematischer dat hij afkomstig uit een zeer onveilige zone zoals blijkt uit EASO COI Focus "Afghanistan — Security situation de dato november 2016 en dat zijn dossier dus op een heel voorzichtige manier moet worden behandeld, wat het CGVS niet heeft gedaan. In plaats van alleen wat verzoeker niet kon zeggen in aanmerking te nemen moest het CGVS ook in aanmerking nemen wat hij wel wist. Daar het CGVS het niet heeft gedaan heeft het niet op een zorgvuldige manier en met voorzichtigheid het dossier van verzoeker behandeld. We menen dat verzoeker wel in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of tenminste de subsidiaire bescherming status."

2.2. Nieuwe elementen

Ter terechtzitting maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/79, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met als nieuwe elementen:

- EASO COI Information Report: Afghanistan – Security Situation, december 2017;
- EASO COI Information Report: Afghanistan – Security Situation update, mei 2018.

Verzoeker wenst hiermee actuele informatie neer te leggen over de veiligheidssituatie in het district Shinwar van de provincie Nangarhar.

2.3. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker

om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.4. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.4.1. Juridische basis

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

2.4.2. Beoordeling

2.4.2.1. Verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat. Verzoeker heeft de Afghaanse nationaliteit en is Pashtoun. Hij verklaart te zijn geboren in het dorp 27th welayat in het district Shinwar gelegen in de provincie Nangarhar, en daar heel zijn leven te hebben gewoond.

Verzoeker werkte als medicijnenleverancier voor een farmaceutisch bedrijf uit Jalalabad en bezorgde medicijnen aan de apotheken in Ghanikhel, Markoh en 27th welayat.

Verzoeker werd er door de taliban van beschuldigd informatie te hebben bezorgd aan de Afghaanse overheden waardoor vijf talibanleden werden gearresteerd. Hij werd met de dood bedreigd per telefoon en met een dreigbrief. Verzoeker ontvluchtte Afghanistan op 29 september 2015 en vreest bij terugkeer te worden gedood door de taliban.

2.4.2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij geen geloof hecht aan verzoekers voorgehouden recente verblijf in district Shinwar van de provincie Nangarhar. Verzoeker maakt volgens de verwerende partij niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk recent afkomstig is van dit district. De verwerende partij acht het niet geloofwaardig dat verzoeker voor zijn komst naar België in het district Shinwar heeft verbleven. Om deze reden hecht de verwerende partij geen geloof aan verzoekers vluchtrelaas dat onlosmakelijk is verbonden met zijn beweerde recente herkomst uit het district Shinwar.

2.4.2.3. De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke regio van herkomst van belang is wanneer deze regio de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

Hierbij merkt de Raad op dat de geboorteplaats en eerdere verblijfplaatsen in Afghanistan, enerzijds, niet steeds noodzakelijk de werkelijke regio van herkomst vormen, maar anderzijds wel indicatief kunnen zijn bij het bepalen van de regio ten aanzien waarvan het risico dient te worden beoordeeld.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker, wiens Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist, zijn werkelijke regio van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn herkomst vormen.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke regio van herkomst voldoende aantoont.

Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio moet gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens persoonlijk leven en onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen het persoonlijk leven en de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de regio die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

2.4.2.4. Verzoeker heeft ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming een aantal documenten voorgelegd (AD CGVS, stuk 16, map met 'documenten'):

- zijn originele taskara;
- de originele taskara van zijn vader;
- een originele dreigbrief van de taliban;
- een enveloppe.

Wat betreft de voorgelegde taskara's, merkt de Raad op dat deze taskara's hoogstens verzoekers identiteit, inclusief zijn Afghaanse nationaliteit, en oorspronkelijke herkomst kunnen staven. De geboorteplaats of de plaats van afgifte, vermeld op de taskara's, vormen evenwel niet steeds de daadwerkelijke regio van herkomst. Het is immers niet uitgesloten dat verzoeker, nadat hij zijn taskara verkreeg, naar elders is verhuisd. In die zin stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing vast dat de taskara's in 2005 werden afgegeven, hetgeen verzoeker niet betwist. Gelet op de datum van afgifte maken deze taskara's op zich dan ook niet aannemelijk dat verzoeker recent verbleef in het district Shinwar.

De enveloppe toont slechts aan dat verzoeker post heeft ontvangen die werd verstuurd uit Afghanistan.

Wat betreft de voorgelegde dreigbrief wijst de Raad op de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten. Uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en dat zowat alle documenten er kunnen worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat (AD CGVS, stuk 17, map met 'documenten'). De verwerende partij stelt dan ook terecht dat *"blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken."*

Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante

elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen in het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie.

Hoewel verzoeker zich heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen ter staving van zijn beschermingsverzoek, moet de Raad vaststellen dat de voormelde documenten omwille van hun beperkte inhoud en bewijswaarde in deze stand van zaken niet volstaan om de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

2.4.2.5. Aangezien verzoeker verklaart te zijn geboren in het dorp 27th welayat in het district Shinwar van de provincie Nangarhar en daar heel zijn leven te hebben gewoond tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst, Afghanistan, kan van hem redelijkerwijze worden verwacht dat hij beschikt over informatie waaruit kan blijken dat hij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan zijn komst naar België.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker doorheen zijn gehoren op het CGVS ruim de mogelijkheid kreeg zijn herkomst toe te lichten. Er werden hem zowel gerichte als open vragen gesteld die hem konden toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst, zijn onmiddellijke leefwereld alsook met de maatschappelijke en (socio-)politieke omstandigheden van zijn ruimere leefomgeving. Uit het administratief dossier blijkt verzoeker tot het derde jaar van het middelbaar naar school te zijn gegaan; hij was toen 16 jaar oud. Zijn vader had een voedingswinkel in Markoh. Toen verzoeker stopte met school, hielp hij zijn vader in de winkel. Later werkte hij twaalf maanden als vertegenwoordiger van medicijnen voor een farmaceutisch bedrijf. Hij leverde medicijnen aan apotheken in het district Shinwar. Verzoekers leefomgeving strekte zich dan ook ruim uit buiten de strikte omgeving van zijn dorp.

Noch uit de twee gehoren noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Nergens blijkt immers dat van verzoeker werd verwacht dat hij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder zijn beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij tijdens zijn gehoren bij het CGVS veel andere informatie, soms heel specifiek, heeft gegeven die aantoont dat wel degelijk afkomstig is uit het district Shinwar en daar vrij recent heeft gewoond.

Deze verklaringen tonen misschien hoogstens aan dat verzoeker daar ooit heeft verbleven en gewerkt, maar maken op zich zijn recente herkomst uit het district Shinwar niet aannemelijk, met name dat hij daar heeft verbleven tijdens de laatste jaren voor zijn vlucht uit Afghanistan.

2.4.2.6. In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat de verwerende partij geen geloof hecht aan verzoekers verklaringen over zijn recente herkomst uit het district Shinwar op basis van volgende vaststellingen:

- (i) verzoeker heeft een beperkte geografische kennis van het district Shinwar, gelet op:
 - o (a) zijn beperkte kennis van de dorpen in zijn district;
 - o (b) het gegeven dat hij niet bekend is met alternatieve routes; en
 - o (c) het gegeven dat hij onaannemelijke verklaringen aflegt over de gevolgen van de grote overstromingen in 2013;
- (ii) verzoekers kennis over prominente figuren uit de Shinwar regio bevat opvallende hiaten;
- (iii) verzoeker legt gebrekkige en ongeloofwaardige verklaringen af over de opiumteelt in zijn regio;
- (iv) verzoekers kennis van incidenten in zijn regio kan niet overtuigen.

2.4.2.7. Wat betreft zijn beperkte kennis van de dorpen in het district, wijst verzoeker op de twist tussen zijn Alisherkhail stam, enerzijds, en de Sepai stam, anderzijds, zoals hij heeft vermeld tijdens zijn gehoor. Volgens verzoeker had deze stammentwist tot gevolg dat hij niet naar een bepaald deel van zijn district ging. Dit verklaart volgens hem dan ook waarom hij bepaalde dorpen niet kent.

Deze uitleg overtuigt niet.

Vooreerst heeft verzoeker tijdens zijn gehoor enkel naar deze stammentwist verwezen om aan te geven dat hij de zeven dorpen aan de andere kant van het kanaal niet bezocht. Deze stammentwist weerhield

hem er echter niet van stellig te verklaren dat er zeven dorpen aan de overkant van het kanaal zijn en er daarvan zes op te noemen. Bovendien antwoordde verzoeker zelfzeker op de vraag hoe hij deze dorpen kende als hij er niet ging: *“Dit zijn mijn dorpen – ze zijn in Shinwar, daarom weet ik het”* (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag II, p. 6). Nergens heeft verzoeker naar deze stammentwist verwezen om een eventueel gebrek aan kennis van de dorpen in zijn district te verklaren.

Verder verklaarde verzoeker dat hij als medicijnenkoerier gewerkt heeft en veel onderweg was. Dat zijn verplaatsingen zich zouden hebben beperkt tussen de verschillende kanalen, Markoh en Ghanikhail, neemt niet weg dat het district Shinwar slechts een kleine oppervlakte beslaat. In de bestreden beslissing wordt aangehaald dat het hele district Shinwar over zijn volle lengte maar een goede 20 kilometer meet en dat de afstanden tussen verzoekers dorp en de andere dorpen in het district van een grootteorde van maximum vijf à tien kilometer zijn. Dit wordt door verzoeker niet betwist. Zelfs als zou worden aangenomen dat verzoeker bepaalde dorpen in het district niet bezocht omwille van een stammentwist, dan nog kan van hem worden verwacht dat hij over een betere kennis zou beschikken van de dorpen in zijn district gezien de zeer beperkte grootte van het district en de kleine afstanden tussen de dorpen. Minstens kan worden verwacht dat hij over de dorpen in zijn kleine district heeft gehoord.

Evenwel blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat van de zeven dorpen die volgens verzoeker aan de andere kant van het kanaal liggen, er slechts drie kunnen worden teruggevonden op de kaarten die het CGVS hanteert (AD CGVS, stuk 17, map met ‘landeninformatie’, kaarten van AIMS januari 2004 en 2009 en kaart van OCHA, april 2014). Tevens blijkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor geen consistente verklaringen aflegde. Zo stelde hij: *“de dorpen die ik zie, daar ben ik geweest, ik ben niet in alle dorpen geweest”* (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag, p. 7). De protection officer merkte evenwel terecht op dat verzoeker zonet had verklaard niet in de zeven dorpen aan de overkant van het kanaal te zijn geweest, waarop verzoeker dan weer verklaarde dat hij die namen had gehoord. Verzoeker blijkt weinig samenhangend in zijn verklaringen.

Ten slotte, daargelaten de vraag of er eenduidigheid is met betrekking tot het bestaan van het dorp Dodagai, blijft de vaststelling staan dat verzoeker de dorpen Katelli, Chowk en Arab/Arbaban Qala niet kent, terwijl deze dorpen figureren op alle kaarten die het CGVS hanteert. De dorpen Chowk en Arab/Arbaban Qala bevinden zich op twee tot drie kilometer van het dorp Golahi, dat verzoeker dan wel weer kent van horen zeggen. Het is weinig aannemelijk dat verzoeker, gelet op de kleine oppervlakte van het district waarin hij woont en gelet op het feit dat hij regelmatig als medicijnenkoerier onderweg was, niet van deze dorpen zou hebben gehoord.

Dat verzoeker bepaalde dorpen wel kent of kan situeren doet geen afbreuk aan de algemene bevinding dat zijn kennis van de dorpen in zijn district te summier is in het licht van zijn profiel en in het licht van de beperkte grootte van het district.

2.4.2.8. Wat betreft de vaststelling dat hij niet bekend is met alternatieve routes in het district, meent verzoeker dit te kunnen verklaren door het gegeven dat deze alternatieve wegen zich bevinden in een deel van het district waar hij niet naartoe ging omwille van de voormelde stammentwist.

Ook hier oordeelt de Raad dat, zelfs al zou kunnen worden aangenomen dat verzoeker een bepaald deel van het district niet bezocht omwille van een stammentwist, dit gegeven zijn gebrek aan kennis over alternatieve routes niet verklaart. Aangezien hij zelf vertelde regelmatig medicijnen te leveren in Ghanikhel en Markoh en gelet op de beperkte grootte van het district, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van alternatieve wegen naar Markoh en Ghanikhel via Daga, zoals deze blijken uit de voormelde kaarten in het administratief dossier. Dit dorp Daga is immers gelegen langs de kleinere weg die verzoeker neemt tot de grote Jalalabad-Torkham weg. Verzoeker gaf tijdens zijn gehoor zelf aan dat de ene kant van deze kleinere weg uitkomt op Gar Bawa en de andere kant uitgeeft op Ghanikhel (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag II, p. 10). Verder blijkt uit het gehoor dat verzoeker bekend is met het dorp Daga (AD CGVS, stuk 9, gehoorverslag I, p. 8). Gelet op al deze elementen overtuigt verzoekers betoog geheel niet. Daarenboven merkt de Raad op dat verzoeker toen hij werd geconfronteerd met het bestaan van alternatieve wegen naar Markoh en Ghanikhel, geenszins vermeldde dat een stammentwist hem belette om deze wegen te nemen, doch enkel stelde *“ik zag die weg niet, ik passeerde enkel de plaatsen die ik vermeldde”* (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag II, p. 10). Dat verzoeker gedetailleerd één route kan beschrijven vanuit zijn huis naar Marko die op verschillende kaarten is terug te vinden, neemt niet weg dat hij niet bekend is met alternatieve routes daar waar, gelet op wat voorafgaat, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij deze alternatieve wegen zou kennen.

2.4.2.9. Wat betreft de bevinding dat hij onaannemelijke verklaringen aflegt over de grote overstromingen in 2013, klaagt verzoeker aan dat hem geen duidelijke vragen werden gesteld, dat uit de informatie

van het CGVS enkel blijkt dat het grote kanaal werd beschadigd en meent hij dat hij voldoende details heeft gegeven over het irrigatiesysteem in zijn district.

Uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat in 2013 het grote irrigatiekanaal beschadigde raakte waardoor er geen toevoer meer was van water naar de kleinere zijkanaaltjes van vijf districten, onder meer het district Shinwar. In de landeninformatie kan worden gelezen dat een stamoudste van Ghanikhel verklaarde dat gewassen in vele gebieden begonnen af te sterven wegens gebrek aan irrigatiewater (AD CGVS, stuk 17, map met 'landeninformatie', document nr. 3: Pajwok, *"Crops in 5 Nangarhar districts threatened"*, 13 augustus 2013). Hieruit blijkt dat de beschadiging aan het grote irrigatiekanaal onmiskenbaar ook beschadigende gevolgen had voor het hele irrigatiesysteem in het district Shinwar.

Verzoeker werd op duidelijke wijze gevraagd of *"het systeem"* niet beschadigde raakte en of de vloed andere resultaten had voor de landbouw. Verzoeker bleef echter volhouden dat het irrigatiesysteem nooit beschadigd raakte, dat het water bleef vloeien en heeft verder in zijn antwoorden geen gewag gemaakt van een gebrek aan irrigatiewater of droogte met gevolgen voor de landbouwgewassen (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag II, p. 8-9).

Aangezien zijn vader een winkel had in Markoh en verzoeker voor zijn werk vaak onderweg was, kan worden aangenomen dat verzoeker deelnam aan sociale interactie. Daarenboven is het district Shinwar slechts 20 kilometer lang in afstand en blijkt volgens de landeninformatie dat de beschadiging aan het grote irrigatiekanaal gevolgen had voor wel 5 districten. Dit alles in acht genomen, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker zou hebben gehoord over de beschadiging aan het grote irrigatiekanaal en ook de gevolgen ervan voor de kleinere irrigatiekanalen in zijn district zou hebben gezien.

Dat verzoeker enigszins rudimentair een irrigatiesysteem kan beschrijven, toont enkel aan dat hij hiermee bekend is, maar niet dat verzoeker in het district Shinwar verbleef op het moment van de overstromingen in 2013 aangezien hij, gelet op wat voorafgaat, onaannemelijke verklaringen aflegt over de gevolgen van deze overstromingen.

2.4.2.10. Wat betreft de vaststelling dat verzoekers kennis over prominente figuren uit de Shinwar regio opvallende hiaten bevat, bekritiseert verzoeker de bevinding dat hij de Arsala familie niet kent.

Zijn betoog kan de Raad evenwel niet overtuigen. In de landeninformatie kan worden gelezen dat verschillende leden van de Arsala familie in het verleden tegen de Russen hebben gevochten en verzet hebben geleverd, ofwel onder eigen naam, ofwel onder verzetsbewegingen zoals Hebzi Islami Khalis ofwel als mujahedin. Verder blijkt dat verschillende leden van deze familie belangrijke politieke posten hebben bekleed of nog steeds bekleden zowel in de provincie Nangarhar als in de hoofdstad Kabul. Verschillende familieleden stierven een gewelddadige en beruchte dood. Ten slotte blijkt ook dat de jongste telgen van de familie zich schuldig hebben gemaakt aan criminele activiteiten in de provincie Nangarhar (AD CGVS, stuk 17, map met landeninformatie, document nr. 4: AREU *"Politics and governance in Afghanistan: the case of Nangarhar Province"*, juni 2014). Alles samen beschouwd, kan zonder twijfel uit de landeninformatie worden besloten dat de Arsala familie een voorname en bekende familie is in de provincie Nangarhar en dat leden van deze familie als politieke sleutelfiguren kunnen worden beschouwd.

Verzoekers argumenten, met name dat hij nog niet was geboren tijdens de oorlog tegen de Russen en dat de partij HIK niet figureert op een lijst van 13 militante groepering aanwezig in Nangarhar zijn weinig ernstig en doen geen afbreuk aan de hierboven vermelde bevindingen.

Bijkomend stelt de Raad vast dat deze Arsala familie eveneens van Pashtun origine is, net zoals verzoeker.

Gelet op het profiel en de verwezenlijkingen van deze belangrijke Pashtun familie, acht de Raad het weinig aannemelijk dat verzoeker, die verklaart geboren en getogen te zijn in de provincie Nangarhar, nog nooit van deze familie heeft gehoord. Verzoeker is dan wel bekend met Haji Din Mohammed als gouverneur van de provincie Nangarhar en hij weet ook dat Haji Zahir van *"dezelfde familie"* is, maar dat hij deze personen dan weer niet kan linken aan de bekende Arsala familie is niet aannemelijk (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag II, p. 13). Verzoekers argument dat de meeste leden van de Arsala familie deze naam niet dragen is weinig ernstig, gelet op het feit dat hij wel weet dat Haji Zahir familie is van Haji Din Mohammed.

2.4.2.11. Voorts blijkt dat verzoeker de naam Mangal Bagh niet kan plaatsen. In de landeninformatie kan worden gelezen dat ouderen van de Alisherkhel stam, waartoe verzoeker behoort, zijn steun zochten in het conflict met de Sepai stam, waarvan verzoeker melding maakte tijdens zijn gehoor (AD CGVS, stuk 17, map met landeninformatie, document nr. 6: Afghanistan Analysts Network *"Descent into chaos: why did Nangarhar turn into an IS hub?"* september 2016). Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor dat hij

bepaalde dorpen niet bezocht omwille van deze stammentwist. Het is dan ook weinig aannemelijk, gelet op de vergaande gevolgen van deze stammentwist die verzoeker vermeldt, dat hij niet op de hoogte zou zijn van deze toenadering tussen zijn stam en Mangal Bagh. Dit klemmt des te meer daar uit de landeninformatie eveneens blijkt dat Mangal Bagh een Pakistaanse militant is en de leider van de Lashkar-i-Islami groep, actief in de beweerde regio van herkomst van de verzoeker, met name de Shinwari zone van de provincie Nangarhar. Zijn groepering bundelde bovendien de krachten met Daesh (AD CGVS, stuk 17, map met landeninformatie, document nr. 5: Pajhwok *"Mangal Bagh group gaining strength in Nangarhar"*, januari 2016). Gelet op deze elementen kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker, indien hij werkelijk recent heeft verbleven in het district Shinwar, in staat zou zijn meer inlichtingen te geven over de figuur van Mangal Bagh, quod non. Verzoekers betoog dat de protection officer meer had moeten vragen is wederom weinig ernstig en kan het voorgaande niet ontkrachten.

2.4.2.12. Verzoeker legt ook gebrekkige en ongeloofwaardige verklaringen af over de opiumteelt in zijn regio.

In de landeninformatie kan worden gelezen dat de provincie Nangarhar historisch één van de grootste opiumregio's is in Afghanistan (AD CGVS, stuk 17, map met 'landeninformatie', document nr. 7 AREU *"The Devil is in the details: Nangarhar's continued decline into insurgency, violence and widespread drug production"*, februari 2016 en document nr. 8, Pajhwok *"Poppies being erased beyond target in Nangarhar"*, april 2015). Na een periode tussen 2008 en 2011 toen er een strenge overheidscontrole was op het naleven van het verbod op opiumteelt, is heden het verbouwen van opium als van oudsher wijdverspreid in de provincie Nangarhar en neemt dit nog steeds toe (document nr. 7, p. 8). Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat opium pas opnieuw werd geteeld vanaf de herfst van 2015. In het citaat van het AREU artikel, waarnaar verzoeker verwijst, kan enkel worden gelezen dat de schaal waarop opium in open zicht wordt verbouwd, een indicator is van het feit dat de Afghaanse overheid de controle heeft verloren in de landelijke gebieden van de provincie Nangarhar. Verder maakt verzoeker een verkeerde lezing van het AREU artikel wanneer hij stelt dat in zijn regio opium gedurende een decennium niet zou zijn geteeld. In het AREU artikel wordt enkel beschreven dat veel boeren er voor kiezen om meer grond te gebruiken voor de opiumteelt dan in 2015 en dat in sommige gevallen, zoals in 27th welayat, boeren voor de eerste keer in een decennium opium telen. Uit de bijhorende voetnoot blijkt in het bijzonder dat van alle respondenten in laag Shinwar, waar 27th welayat is gelegen, slechts één respondent geen opium verbouwde voor het seizoen 2015/2016, dat drie respondenten voor de eerste keer opium zouden telen sinds 2008 en dat alle andere respondenten de hoeveelheid land voor opiumteelt hadden uitgebreid in vergelijking met jaar daarvoor (document nr. 7, p. 8, voetnoot 37). Hieruit blijkt duidelijk dat in lager Shinwar, waartoe 27th welayat behoort, op zijn minst al opium werd verbouwd in 2014, dit is voor verzoekers vertrek in september 2015. Bijgevolg kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker, die voor zijn werk steeds onderweg was tussen de verschillende welayats (AD CGVS, stuk 9, gehoorverslag I, p. 18 en stuk 5, gehoorverslag II, p. 14), deze opiumteelt aan de verschillende kanalen zou hebben opgemerkt. Overigens wordt, volgens het artikel van Pajhwok, de grootste hoeveelheid opium onder meer in het Shinwar district verbouwd en werd in april 2015 een operatie opgezet om de opiumoogst in Ghanikhel te vernietigen, het dorp waar verzoeker volgens zijn verklaringen medicijnen leverde. Dat verzoeker pas na vijf vragen het verbouwen van opium vermeldt, vervolgens stelt dat opium niet in zijn regio wordt verbouwd en verklaart dat hij niet weet wanneer opium wordt geoogst (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag II), acht de Raad in het licht van de bovenvermelde elementen niet aannemelijk.

Verzoekers kritiek op de bevinding van de verwerende partij dat hij het Shinwari pact niet kent, betreft een overtollig motief dat door de Raad niet wordt weerhouden als een pertinente vaststelling. Verzoekers kritiek hierop kan dan ook geen aanleiding kan geven tot de toekenning van de vluchtelingenstatus. De voormelde bevindingen zijn voldoende determinerend om de vaststelling dat verzoekers verklaringen over de opiumteelt gebrekkig en ongeloofwaardig zijn, te schragen.

2.4.2.13. Wat betreft de vaststelling dat zijn kennis van incidenten in zijn regio niet kan overtuigen, meent verzoeker dat er zoveel veiligheidsincidenten zijn in het district Shinwar dat het aannemelijk is dat hij niet van alle incidenten op de hoogte is.

Omdat het district Shinwar beperkt is van grootte, verzoekers vader een winkel had in Markoh en verzoeker voor zijn job veel onderweg was, kan echter worden aangenomen dat, gezien de sociale interactie, verzoeker minstens op de hoogte is van belangrijke incidenten in zijn district. Het is in die zin dan ook weinig aannemelijk dat verzoeker niet bekend is met de persoon van Mir Akhtar, het hoofd van de anti-misdaadcel van zijn district, noch bekend is met het gegeven dat deze persoon in Golahi, district Shinwar, werd doodgeschoten in 2012 (AD CGVS, stuk 17, map met landeninformatie, document nr. 9:

Khaama Press *“District counter-criminal chief killed in Nangarhar”*, juni 2012). Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoeker wel vertelt over een trouwfeest waarbij doden vielen na een aanval door een Amerikaanse drone en over de familie van Haji Galib die werd gedood door een bom van de taliban of Daesh op een begraafplaats, maar dat deze incidenten volgens verzoeker al vier tot zes jaar geleden plaatsvonden (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag II, p. 12). Gevraagd naar meer recente incidenten, dit wil zeggen incidenten die een jaar tot twee jaar voor zijn vlucht voorvielen, haalt verzoeker incidenten aan waarover geen informatie kan worden teruggevonden. Verzoeker meent dat het gegeven dat het CGVS hierover geen informatie kan vinden niet betekent dat bepaalde incidenten niet hebben plaatsgevonden. Verzoeker vertelde echter over een talibanaanval op een arbaki checkpoint in Marko en Farsh waarbij de aanwezige arbaki werden onthoofd. Gelet op de ernst en gruwel van dit incident, mag aangenomen worden dat hierover zou worden bericht, quod non. Ten slotte weet verzoeker niets af van een incident dat in 2013 plaatsvond op de markt van Marko waar een bom, verstoppt in een televisie, explodeerde (AD CGVS, stuk 17, map met landeninformatie, document nr. 11: Pajhwok *“Civilian killed in Nangarhar blast”*, februari 2013). Verzoekers onwetendheid is weinig aannemelijk aangezien hij verklaarde dat zijn vader een eigen winkel heeft in Marko en hij daar vaak kwam omwille van deze winkel en om medicijnen te leveren.

2.4.2.14. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat de vaststellingen van de verwerende partij over verzoekers verklaringen inzake zijn recente herkomst uit het district Shinwar steun vinden in het administratief dossier alsook pertinent en correct zijn. Verzoeker slaagt er niet in om deze vaststellingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen.

In de bestreden beslissing wordt uitgebreid over deze vaststellingen gemotiveerd. Het geheel van de motieven, buiten deze die de Raad overtuigend bevindt, blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot het zijne gemaakt en overgenomen.

De voorgelegde documenten, die zoals besproken enkel een beperkte inhoud en bewijswaarde hebben en op zich niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken, worden aldus niet aangevuld door voldoende samenhangende, volledige en aannemelijke verklaringen inzake verzoekers beweerd recente herkomst uit het district Shinwar.

De Raad kan, in navolging van de verwerende partij, – het geheel aan documenten, verklaringen en landeninformatie in acht genomen – geen geloof hechten aan verzoekers beweerd recente herkomst uit het district Shinwar in de provincie Nangarhar.

Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd recente herkomst uit het district Shinwar, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de beweerd vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk zijn verbonden met zijn verblijfplaats.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Juridische basis

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de

bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” dient te lopen. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Beoordeling

2.5.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.5.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij wordt geconcludeerd dat verzoeker deze motieven niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend

2.5.2.3. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit niet volstaan, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld.

In artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet wordt immers uitdrukkelijk gesteld dat er geen behoefte aan bescherming bestaat indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Uit een samenlezing van artikel 48/4 en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat een beoordeling per regio van de veiligheidssituatie vereist is om het risico te kunnen inschatten. In dit verband wijst de Raad er nog op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid op het Afghaanse grondgebied, een reëel risico zou lopen op de in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag de verwerende partij dan ook verlangen dat verzoeker verklaringen en documentatie ter staving van zijn nationaliteit, identiteit, inclusief zijn geboorteplaats en “*land(en) en plaats(en) van eerder verblijf*” voorlegt. De verplichting om mee te werken aan de vaststelling van de plaatsen van eerder verblijf, houdt niet in dat verzoeker het bewijs moet leveren “*recent en rechtstreeks*” uit een bepaalde regio te komen alvorens hij in een lidstaat zijn verzoek om internationale bescherming indient. Wel kan van de verzoeker worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn geboorteplaats en zijn verschillende verblijfplaatsen in Afghanistan, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat de werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald.

Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker de bron van het risico op ernstige schade situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor het risico op ernstige schade zal

worden onderzocht. Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is het dan ook essentieel dat de verzoeker om internationale bescherming zijn herkomst uit de regio, waar hij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen, aannemelijk maakt.

Verzoeker verklaart te zijn geboren in het dorp 27th welayat in het district Shinwar van de provincie Nangarhar en aldaar te hebben gewoond tot aan zijn vertrek uit Afghanistan.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij gedurende de laatste jaren voor zijn vlucht uit Afghanistan in het district Shinwar van de provincie Nangarhar heeft verbleven.

Gelet op dit feit, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verder maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waarvoor, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waarvoor, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële problemen, netwerk en situatie en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (AD CGVS, stuk 9, gehoorverslag I, p. 1 en 20; stuk 5, gehoorverslag II, p. 1, 11 en 17).

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers aanvullende nota is dan ook niet dienstig.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onzorgvuldig heeft gehandeld in het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming, moet worden vastgesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tweemaal werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tijdens deze gehoren kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtoun machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig is te werk gegaan of zijn appreciatiebevoegdheid heeft overtreden, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de

grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend negentien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES